

Carlo Acutis:

un adolescent amb un gran amor per l'eucaristia i promotor d'un lloc web

Joaquim González-Llanos¹

Mort el 2006 als 15 anys, Carlo Acutis és un model de santedat per als temps moderns. Va ser el primer mil·lennista a ser beatificat per l'Església Catòlica i, segons s'ha anunciat, serà canonitzat el proper any jubilar, dins del Jubileu dels Adolescents (25 a 27 d'abril de 2025). Amb això es reconeixerà la seva vida de fe profunda, el seu amor per l'eucaristia i com va utilitzar la capacitat per gestionar les noves tecnologies per evangelitzar. El seu testimoni serveix d'inspiració especialment als joves i als que busquen integrar la fe en el context de la vida quotidiana.

Va morir sobtadament de leucèmia i va deixar darrere seu una vida santa. Com diu un dels seus biògrafs: “Visqué intensament la vida, amb la passió d'un apòstol, amb l'ardor d'un enamorat, amb el somriure d'un benaurat”. El 5 de juliol de l'any 2018 el sant pare Francesc va proclamar com a venerable el jove Carlo Acutis, és a dir, es va reconèixer que havia viscut les virtuts en grau heroic. El 21 de febrer de 2020, el Papa va autoritzar la promulgació d'un decret que reconeix un miracle per la seva intercessió. I, finalment, el 10 d'octubre de 2020 va ser beatificat a la basílica de Sant Francesc, a Assís.

La vida de Carlo és plena d'episodis que il·lustren la santedat. Des de ben petit, va mostrar una atracció especial per la missa. Quan va fer la primera comunió als set anys, va decidir que assistiria a missa diària sempre que pogués. Se'l veia freqüentment resant davant del santíssim sagrament, afirmant: “L'eucaristia és el centre de la meua vida.” No volia viure sense estar unit a Jesús.

La curta vida de Carlo mostra que és possible la santedat sent molt jove. Hi ha hagut altres sants joveníssims com Sant Dominic Savio, Sant José Sánchez del Río, els sants Jacinta i Francesc de Fátima, i molts d'altres. En el cas de Carlo Acutis, es podria parlar d'un jove místic. El seu gran amor a l'eucaristia, com s'ha assenyalat, és proverbial. “L'eucaristia, deia, és la meua autopista cap al cel.” La seva unió amb el Senyor fa que li vagin passant coses meravelloses. Per exemple, la conversió d'un hindú que treballava a la casa familiar. Després de veure l'exemple commovedor de Carlo va decidir batejar-se. El mateix Carlo el va ajudar a preparar-se i va ser el seu catequista. Però fins i tot els seus pares, que havien descurat la fe. Segons va explicar la seva mare en una entrevista amb motiu de la beatificació, Carlo la va influir a tornar a l'Església. “Carlo va ser la meua salvació”, va dir. Es va apuntar a unes classes de teologia per respondre als milers de preguntes del seu fill inquiet i de mica en mica es va convertir a la fe.

A més, als 11 anys, Carlo va començar a programar i va dissenyar un lloc web dedicat a recopilar i divulgar informació sobre els miracles eucarístics. En una època en què internet era més limitat, va comprendre el seu potencial per evangelitzar. El seu lloc web, que va ajudar a difondre miracles com el de Lanciano a Itàlia o el de Santarém a Portugal, se segueix utilitzant avui com a recurs evangelitzador. Carlo deia: “Internet pot ser una eina meravellosa si es fa servir bé, però també pot ser perillosa. Depèn de nosaltres triar.”

Carlo tenia una gran preocupació pels pobres. Ell era de família acomodada, però tenia aquesta tendència a preocupar-se, parlar i atendre els captaires. A algun li donava almoïna, a un altre, que sempre veia camí de missa, amb els primers estalvis li va comprar un sac de dormir. Al seu funeral van anar-hi molts d'ells, de manera que els seus pares estaven sorpresos de quants i quin tipus d'amics tenia el seu fill.

S'ha parlat de fer-lo patró d'internet. Tenia una gran afició per la informàtica. Va fer la feina esmentada sobre els miracles eucarístics més importants. Va reunir fotografies, testimonis, material divers. Va demanar als seus pares que l'acompanyessin a un viatge per tot Itàlia i part d'Europa per demanar aquest material. La pàgina que va crear continua sent visitada per milers i milers de persones.

Tot i que provenia d'una família acomodada, Carlo va viure amb senzillesa i va mostrar un amor profund pels pobres. Dedicava el temps lliure a servir en menjadors socials i ajudava persones sense llar a Milà. Un episodi

LA FORÇA DEL TESTIMONI CRISTIÀ

significatiu va ser quan va oferir tots els seus estalvis per ajudar un veí el fill del qual estava greument malalt, amb què va reafirmar que “les obres bones són l’únic equipatge que portarem al cel”.

Sobre el tema de la castedat, tenia bona planta i moltes noies l’admiraven. Però era conscient de la “gran dignitat de cada ésser humà i que cada persona reflecteix la llum de Déu”. Estava veritablement convençut que “el cos és el temple de l’Esperit Sant”. En aquesta línia tenia clar que la sexualitat era molt especial i que havia de ser “per al propòsit que Déu l’havia creat”.

Era un noi vital, ple d’energia, que va saber fer servir aquesta energia en el servei del Senyor. La seva autenticitat i alegria també van marcar la vida. Tot i ser un adolescent comú que gaudia de videojocs i esports, la seva alegria estava arrelada en la fe. Això va impactar molts dels seus companys, que el descrivien com algú que no jutjava ni menyspreava ningú.

Un amic va recordar que, en un moment de crisi familiar, Carlo simplement va estar present, escoltant i animant, cosa que va portar aquest amic a reprendre la fe anys després.

Finalment, quan va ser diagnosticat amb leucèmia als 15 anys, Carlo va acceptar la notícia amb una pau extraordinària. Va oferir el seu patiment per l’Església i el Papa, i va expressar: “Estic content de morir perquè he viscut sense desapropiar ni un minut en coses que no agraden a Déu”. En els seus últims dies, va demanar ser enterrat a Assís, un lloc que havia estimat profundament.

Carlo Acutis representa una santedat contemporània, real i possible. La seva vida mostra que fins i tot en un món ple de distraccions, es pot mantenir una relació íntima amb Déu i ser testimoni de fe. El seu exemple convida a reflexionar: com puc fer servir els meus talents, els meus recursos i el meu temps per acostar-me més a Déu i ajudar els altres a conèixer-lo? La vida de Carlo ens recorda que la santedat no està fora de l’abast de ningú; es pot viure en els petits detalls del dia a dia i avançar cap a una vida plena de Déu.

¹ Doctor en Teologia.